

NIȚCHIDORF

Sediul consiliului local: Nițchidorf nr. 212, telefon 0256/413010, fax 0256/413101;

Coordonate:

45°34'45" lat. N;
21°32'01" long. E;

Repere istorice:

-1370 - așezarea este menționată cu numele de **Kutus sau Kwtus**, urmele unei așezări medievale fiind descoperite pe **Dealul Schlossberg („Dealul Cetății”)**;

-1784-1786 - are loc colonizarea șvabilor, localitatea fiind numită de acum Nițchidorf de șvabi, în cinstea celui care i-a colonizat, prefectul conte **Cristofor Nitzky**, dar și **Ni-chișoara**, de români;

-1785 - are loc colonizarea germană la Blajova, sat aparținător;

- sec. al XIX-lea - satul Blajova ajunge în posesia lui **Francisc Wettel**, care ridică acolo un conac, ce exista încă în perioada interbelică;

-populația satului era renumită în creșterea porcinelor;

-1850 - populația localității Nițchidorf era de 1 415 locuitori, cu 299 de copii de vârstă școlară, dar frecventau școala doar 235 de elevi;

-1909-1911 - la Nițchidorf se construiește o nouă școală;

1913 - așezarea Blajova se numea **Balaszd**, iar Dubozul a primit numele de **Temesdoboz**;

-22 decembrie 1922 - s-a născut la Nițchidorf episcopul romano-catolic **Sebastian Kräuter** (d. 29.01.2008);

-1925 - Nițchidorful avea 2 266 de locuitori
-1930 - un incendiu puternic distruge moara din Nițchidorf;

-17 august 1953 - se naște la Nițchidorf **Herta Müller**, scriitoare, laureată a Premiului Nobel pentru literatură - 2009;

18 august 1950 - se naște la Nițchidorf, **Balthasar Waitz**, scriitor de limba germană, traducător și ziarist;

-1990 - încep să se așeze în comună ucraineni din Moldova și Ardeal;

-2002 - Nițchidorful avea 1 576 de locuitori;

-2009 - apare primul număr al publicației locale **„Jurnal de Nițchidorf”**;

-apare „Poveștea Nițchidorfului/The story of Nițchidorf”, o

colecție de reportaje ilustrate realizate de **Constantin Duma și Nicoleta Trifan**;

Populația stabilă la 1 ianuarie 2010 - total: 1 570 de persoane, dintre care:

- masculină: 765 de persoane

- feminină: 805 persoane

Numărul locuințelor la 1 ianuarie 2010: 593

Sate componente: Nițchidorf, Blajova (1410, Balasfalua, Balásfalva), Duboz (1349, Dubas);

Instituții școlare: Școala cu clasele I-VIII: Nițchidorf; Grădinița cu program normal: Nițchidorf;

Instituții sanitare: Cabinet medical; Cabinet stomatologic; Centru de Permanență - Nițchidorf;

Instituții culturale: Casa Națională: Blajova; Cămine culturale: Nițchidorf și Duboz; Bibliotecă: Nițchidorf (fondată în anul 1974);

Baze sportive și de agrement: Asociația Sportivă Olimpia Nițchidorf - cu bază sportivă);

Biserici: Biserici ortodoxe române: Duboz (o primă biserică a fost zidită în prima jumătate a sec. al XVIII-lea, cea de azi în anul 1926), Blajova (o primă biserică s-a zidit la anul 1734, cea de azi la 1830) și Nițchidorf (1991); Biserică romano-catolică: Nițchidorf (1825); Biserică baptistă „Betel”: Nițchidorf (1999); Biserică adventistă: Nițchidorf (1990);

Ruga: Nițchidorf (Înălțarea Domnului) și Blajova și Duboz (15 august - Sfânta Maria Mare);

Cetățeni de onoare: Modjesch Gerhard, Teodor Găvrută, Herta Müller.

PRIMĂRIA ȘI CONSILIUL LOCAL AL COMUNEI NIȚCHIDORF

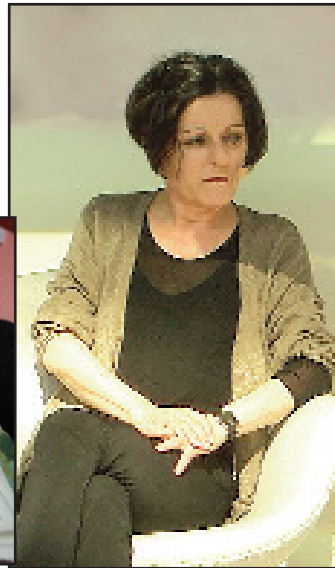
Mașcovescu Ioan	primar	Cimponer Ion-Viorel, consilier	PSD
Drăghici Dănuț-Ionel	viceprimar	Dragoș Margareta, consilier	PC
Anghelaș Nicolae, consilier	PDL	Mureșan Eugen, consilier	PSD
Bândășilă Ioan, consilier	PDL	Pleșa Darius-Florin, consilier	PSD
Brișcan Floare, consilier	PSD	Sfetcu Petru, consilier	PSD
Cainar Mihai-Doru, consilier	PRM	Tiron Vasile, consilier	PDL

NIȚCHIDORF

NOBELUL BANATULUI

La 17 august 1953 se naște în Nițchidorf, din Regiunea Banat pe atunci, **Herta Müller**, fiica unui șofer de camion din sat. Tatăl său, șvab bănățean, fusese soldat în Waffen SS, iar după război a fost expropriat de autoritățile de la București. Mama Hertei a fost deportată în 1945 în Ucraina sovietică și a rămas acolo până în anul 1950.

Herta Müller a urmat liceul la Timișoara, apoi a făcut studii de germanistică și de limbă și literatură română la Universitatea din Timișoara (1973-1976). Se alătură celor din „Aktion-gruppe Banat” („Grupul de Acțiune Banat”), alcătuit din studenți și scriitori

de etnie germană care manifestau o atitudine de frondă față de regimul comunist și cenzura aplicată de acesta. Aici îl cunoaște pe viitorul ei soț, Richard Wagner, originar din comuna Periam. Intră în atenția Securității, care o anchetează și o hărțuiește, mai ales după ce refuză să colaboreze cu poliția politică. Herta Müller a fost concediată și obligată să participe la „reeducarea prin muncă”, fiind trimisă la întreprinderea „Tehnometal” din Timișoara (cartierul Iosefin), acolo unde a lucrat ca traducător. După „reeducare”, a fost acceptată ca profesor suplinitor la Liceul „Nikolaus Lenau” și la alte școli, apoi ca educatoare la grădiniță, dând în particular ore de limba germană. Această parte a vieții Hertei este prezentată în cartea **„Regele se înclină și ucide”**.

Scriitoarea debutează în anul 1982 cu volumul **„Niederungen” - „Ținuturile joase”**, aceasta după ce din manuscrisul ei au fost „tăiate” pasajele „ciudate”. În anul 1984, cartea a fost tipărită în RFG în integralitatea ei. O a doua carte care îi apare în București, în anul 1984, trecând greu de cenzură, a fost **„Drückender Tango”**, dar după apariția la Berlin a „Ținuturilor joase” în forma necenzurată autoritățile comuniste i-au interzis scriitoarei să mai publice în România, iar presiunile asupra ei și a soțului au crescut. Statul german o răscumpără, în anul 1987, pe ea și pe Richard Wagner, plătind pentru fiecare între 6 000 - 8 000 de mărci.

Încă înainte de debutul ei literar, cercul literar din Timișoara îi acordă Hertei Müller Premiul literar „Adam Müller Guttenbrunn” (1981), poate cel mai drag scriitoarei. De atunci, a primit zece de premii literare din partea unor importante asociații de scriitori, a unor fundații germane, din partea unor mari orașe germane și austriece, alte premii europene. Devine din anul 1995 membră a Academiei Germane pentru Limbă și Poezie (Deutsche Akademie für Sprache und Dichtung). Este nominalizată în anul 1999 de guvernul german la Premiul Nobel pentru Literatură, este nominalizată pentru a doua oară, tot din partea Germaniei, pentru Premiul Nobel pentru Literatură, în anul 2008. Nominalizată pentru a treia oară, la 8 octombrie 2009 i-a fost decernat **Premiul Nobel pentru Literatură**, motivația Academiei Suedeze fiind următoarea: **„pentru densitatea poeziei și sinceritatea prozei cu care a descris plastic universul dezrădăcinaților”**, cu trimitere la descrierea experienței din România comunistă, fiind astfel a douăsprezecea femeie care primește acest premiu.

Autoare a peste douăzeci de volume, în proporție covârșitoare în limba germană, cărțile Hertei au fost traduse în mai toate limbile europene, dar și în japoneză, turcă sau chineză. În limba română i-au apărut volumele **„Încă de pe atunci Vulpea era Vânătorul”** („Der Fuchs war damals schon der Jäger”), 1995; **„Animalul inimii”** („Herztier”), 1997;

NIȚCHIDORF

„Regele se-nclină și ucide” („Der König verneigt sich und tötet”), traducere și note de Al. Șahighian, 2005; „În coc locuiește o damă” („Im Haarknoten wohnt eine Dame”), în traducerea Norei Iuga, 2006; „Este sau nu este Ion”, poeme colaj în limba română, 2005; „Animalul inimii” (Polirom, 2006; traducere de Nora Iuga). Aflată în Germania, Herta Müller a rămas la fel de înverșunată împotriva fostei poliții politice din România. La conferința organizată pe 25 iulie 2008, Herta Müller protestează public față de invitarea foștilor colaboratori ai Securității Sorin Antohi și Andrei Corbea Hoisie de către Institutul Cultural Român la Berlin, filială a Institutului Cultural Român din București (președinte **Horia Roman Patapievici**). Protestul scriitoarei care și-a părăsit țara natală din cauza persecuțiilor Securității este publicat în revista „Die Zeit”, ediția din 23 iulie 2009, sub titlul „Die Securitate ist noch im Dienst” („Securitatea este încă la serviciu”), o filipică în care descrie malversațiunile la care a fost și la care este supusă încă de către serviciile secrete...

MONSENIORUL

Născut la 22 decembrie 1922 în localitatea Nițchidorf, **Sebastian Kräuter** a făcut studii de filozofie și teologie la Seminarul Teologic Romano-Catolic din Timișoara. La 2 iunie 1946 a fost hirotonit ca preot de către Episcopul dr. Augustin Pacha. Este capelan între anii 1946-1964 în parohia Giarmata, acolo unde Ordinarius-ul de atunci, Konrad Kernweisz, îl numește paroh al parohiei, una dintre cele mai puternice din Banat. Decan al decanatului, examinator prosinodal, aflat timp de mai mulți ani în serviciul Ordinariatului, este numit de Sfântul Părinte Papa Ioan Paul al II-lea, la 7 octombrie 1983, ca Ordinarius „ad nutum Sanctae Sedis”. La 14 martie 1990 este numit în scaunul episcopal al Timișoarei, consacrarea sa întru Episcop având loc la 28 august 1990 în Domul romano-catolic din Piața Unirii din Timișoara. În perioada 27-30 august 2005, E.S. Sebastian Kräuter a făcut parte, alături de Î.P.S. Nicolae Corneanu, mitropolitul Banatului, și de E.S. Martin Roos, episcopul diecezan de Timișoara, din delegația care l-a primit pe P.S. Heinz Josef Algermissen, episcop diecezan

de Fulda (Germania), cu ocazia inaugurării unui parteneriat între cele două dieceze, prin intermediul căruia mai mulți tineri studenți teologi din Banat au avut posibilitatea să-și continue studiile la Institutul Teologic din Fulda. La 28 august 1999 s-a retras efectiv de la conducerea Diecezei, după zeci de ani de preoție. Cu două luni înainte, la 24 iunie 1999, Sfântul Părinte Papa Ioan Paul al II-lea acceptă retragerea Episcopului Sebastian Kräuter și îl numește pe Monseniorul Martin Roos episcop diecezan de Timișoara. De la acea dată, Sebastian Kräuter devine Episcop emerit de Timișoara. A trecut la cele veșnice la 29 ianuarie 2008, iar sicriul cu trupul Monseniorului Sebastian Kräuter a fost depus în cripta Domului, lângă locurile de veșnică odihnă ale E.S. Dr. Augustin Pacha, episcop diecezan, și E.S. Dr. Adalbert Boros, arhiepiscop titular.

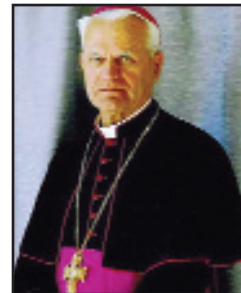

FOTO DOCUMENT:

Fanfara din Nițchidorf (stânga) și „doba” mare a juniorilor instrumentiști (dreapta).

